Робітництво! Прославляю
Ваші руки, потом змиті!
Вся земля — це ложе ваше,
Ваш покров — з небес блакиті.

Мучить голод вас і холод,
Спека вас огнем спалила,
Та ніколи не хиталась
Ваша міць і ваша сила.

Розум ваш, ясний і чистий,-
Він збагнув, що не подоба
Трудареві бути в рабстві,
Мов уярмлена худоба.

Ви не скаржитесь безсило,
Ви ховаєте страждання,
Ви не хочете від інших
Чути марні вболівання.

Так!.. Надія твердо радить:
"Будьте поки що терплячі,
Та, коли усі відчують
Спільні прагнення гарячі,

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. 1

Не втрачайте ви надії,
Що путі торує в світі
Робітництво! Прославляю
Ваші руки, потом змиті!

27 квітня 1880 р.

1 Царська цензура заборонила друкувати строфи, позначені крапками, їх і досі ще не розшукано і
не відновлено. (Прим, ред.).

Перекладач: Микола Бажан